

Elnöki program

DUK

2024

Balassa Bence, Kovács Fanni

Bemutakozás

Balassa Bence vagyok, az ELTE BTK kommunikáció- és médiatudomány mesterszakára járok. Első évemet kezdem ezen a szakon, s 2021 szeptembere óta vagyok a Damjanich Utcai Kollégium lakója. 2022 novembere óta vagyok a kollégium diákbizottsági elnöke. Az utóbbi két évben rengeteg mindent tanultam, tapasztaltam, rengeteg új emberrel ismerkedtem meg. Az első programom megírásakor még nem tudtam milyen feladatba vágok bele, nem tudtam mivel is jár az, ha valaki egy közösséget képvisel. Személy szerint elégedett vagyok az eddigi munkámmal. Látom, hogy van eredménye, nyomot sikerült hagynom a kollégiumon. Amit tehettem, megtettem a kollégiumért, s ezt a munkát továbbra is szeretném folytatni. Rengeteg tervem van és szerencsére még mindig vannak, akik ezek magvalósításában támogatnak.

Kovács Fanni vagyok, másodéves hallgató az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Karon. Hallássérültek pedagógiája és Értelmileg akadályozottak pedagógiája szakon vagyok. A Damiban ez a második évem. Tapolcán születtem és ott is éltem az egyetem előtt világéletemben. Rengeteg barátot szereztem nem csak az egyetemen, de a koliban is. Idén Alelnöknek indulok a kollégium Diák Bizottságában. Azért jelentkeztem, mert nagyon emberközpontú vagyok, és szeretek segíteni másokon. A DB tagjaival jól kijövök, a barátaim. Az a célom, hogy mindenki megtalálja a helyét, nemcsak az ELTE-n, hanem a Damiban is. Továbbá, hogy merjenek nyitni felém / a koli közössége felé a lakók, merjék elmondani, ha valami baj van, vagy ha éppen nincsen semmi baj és csak beszélgetni szeretnének valakivel.

Tervek

Nehéz két kitöltött ciklus után új tervet írni. Nehéz újra ilyen formában mindenki előtt megnyilvánulni, tervezni a jövőt. Amit eddig meg tudtam tenni a kollégiumért, a közösségért, az egyetem hallgatóiért, azt már megtettem legjobb képességeim szerint. Három dolog jut csak az eszembe, ha a jövőre gondolok. A fejlődés, a pillanat megélése, és a felkészülés.

Fejlődés: A kollégium lakóival együtt a kollégium épülete is napról napra öregszik. Az idővel együtt változnak az igények, a lehetőségek, és a határok ameddig el merünk menni. Több lakóegység szorul felújításra, több közösségi helyiség igényel nagyobb munkát, sok igény érkezett az évek alatt, hogy mit is hiányolnak a hallgatók. Ezek közül kettő projekt fog a közeljövőben is megvalósulni. Az egyik egy nagyobb konditeremberuházás, melynek keretein belül a földszinten új konditermet kapnak a kollégisták. A diákbizottság is szeretne segíteni, hogy ez a projekt minél gördülékenyebben megvalósulhasson és hogy a munkálatok minél kevésbé zavarhassák a lakók mindennapjait. Ehhez hasonlóan kívánunk segíteni a másik beruházás esetében is, mely egy sokkal égetőbb problémát fog orvosolni. Ez nem más, mint a konyha-mosókonyha felújítása. Ezen két nagyobb projekten felül a DB szorgalmazni kívánja a lakóegységek és a liftek felújítását. Nem elégszünk meg rövid távú ráncfelvarrásokkal, hosszú életű fejújításokra van szükség.

A pillanat megélése: Aki nem volt itt az nem tudhatja, miről maradt le. Eddig is kreatív programokkal próbáltunk előállni hallgatótársainknak, s ez a lelkesedésünk továbbra is töretlen. Egyediek szeretnénk lenni. Víziónk lényege, hogy egyik másik ELTE kollégium se tudja leutánozni azokat a programokat, amiket mi hétről-hétre, hónapról-hónapra megvalósítunk. Az eddigiekben az egyetlen hátráltató tényező az anyagi oldal volt. Nehéz volt a programokat finanszírozni. A jövőben erre kívánunk megoldást találni, s a kollégium alapítványát újjáéleszteni. Már korábban is voltak erre irányuló törekvéseink, akkor siket fülekre találtunk. De mi újra nekifutunk, mindent megteszünk a kollégiumért.

Felkészülés: Egyszer minden véget ér. Nem leszünk örökké kollégisták, eljön a változás szele, s mi megyünk vele tovább. Szeretnénk felkészülni, megtalálni a kellő utánpótlást olyan emberekben, akik tartják majd az általunk megteremtett tradíciókat, akik ugyanúgy szeretik majd ezt a közösséget, mint mi. Nem könnyű a feladat, sosem volt az. Többször próbálkoztunk már az utánpótlásképzés felélesztésével, de sikertelenül. Most viszont egy olyan

lelkesedést látok az elsőéves hallgatók szemében, amit még eddig soha. Csillognak, szomjaznak a programokat és akarnak tenni. Ilyenkor jön rá az ember arra, hogy minden tettek megvan az eredménye, az értelme. Amit adtunk, az egyszer visszatér. Képezzük az utánpótlást, megtesszük, amit tudunk, hogy utánunk is olyan emberek jöjjenek, kik tenni akarnak, s nem félnek lépni, alkotni, de mindenekelőtt álmodni.

DUCK: Aki korábban is a kollégium lakója volt és nyitott szemmel járt - esetleg olvasta a tavalyi programunkat - az tudhatja, hogy a kacsa a kollégium kabalája. Ez az örökségünk, ez az, amit hátra szeretnénk hagyni. Továbbra is tenni akarok azért, hogy a DUK legyen Magyarország egyetlen kiskacsás egyetemi kollégiuma!

Zárógondolatok

Köszönjük szépen, hogy végigolvastátok a programunkat. A kollégium ne csak egy hely legyen, ahol eltöltöd az egyetemi éveidet, hanem egy otthon, ahova egy nehéz nap után visszatérhetsz. Élményekkel gazdag egyetemi éveket kívánunk mindenkinek! Ha évek múlva visszatekintesz, legyen mit mesélned! (*A kacska legyen veletek...!*)

Köszönjük, ha támogatsz a szavazatoddal:

Balassa Bence, elnökjelölt

Kovács Fanni, alelnökjelölt

DUK, 2024